



## Arrest

**nr. 340 027 van 23 januari 2026**  
**in de zaak RvV X / II**

**In zake: X**

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. STAES**  
**Amerikalei 122/14**  
**2000 ANTWERPEN**

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Canadese nationaliteit te zijn, op 12 september 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 8 augustus 2025 tot weigering verlenging tijdelijk verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 september 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. CAMERIER, die *loco* advocaat P. STAES verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat Ö. SOZEN, die *loco* advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij wordt een visum type D toegekend geldig van 15 oktober 2019 tot 12 april 2020.

1.2. Op 11 februari 2020 dient de verzoekende partij zich aan bij de gemeente om haar verblijfstitel te verkrijgen. Het gaat om een verblijf in het kader van gezinshereniging op grond van artikel 10*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) met haar Canadese echtgenote, B.L.A.

1.3. Op 29 juli 2020 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing, waarin hij vermeldt dat gezien het verblijf van haar echtgenote B.L.A. verlengd wordt tot 31 mei 2024, dat de A-kaart van de verzoekende partij, die een attest van inschrijving in het vreemdelingenregister heeft bekomen

op grond van gezinshereniging conform artikel 10bis van de Vreemdelingenwet, mag verlengd worden tot 31 mei 2024.

1.4. Op 3 augustus 2020 vraagt de verzoekende partij een statuutswijziging, op grond van artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet. Zij wenst het verblijf te bekomen als zelfstandige. Hiervoor legt zij een "ATTESTATION D'OCTROI D'UNE CARTE PROFESSIONNELLE A DUREE LIMITEE" van Securex d.d. 28 juni 2021 voor. Dit document vermeldt onder meer "Cette carte professionnelle est en outre subordonnée à l'observation des conditions suivantes: la validité de la carte professionnelle est subordonnée à la prolongation du séjour pour le motif de regroupement familial."

1.5. Op 19 augustus 2021 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot het wijzigen van het statuut van gezinshereniging met haar echtgenote, naar zelfstandige in hoofdberoep.

1.6. Op 19 juli 2022 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot verlenging. De verzoekende partij legt een beroepskaart voor vreemdelingen voor, geldig van 24 juni 2022 tot 23 juni 2024, met de vermelding "De geldigheid van deze kaart is ondergeschikt aan het behoud of de verlenging van het verblijf volgens de voorwaarden gesteld door Dienst Vreemdelingenzaken."

1.7. Op 17 augustus 2022 neemt de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot verlenging tijdelijk verblijf (A-kaart). In deze beslissing wordt onder meer gesteld:

*"Ik heb de eer U mede te delen dat het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 23/09/2022 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 en 13 / 9 bis en 13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen zoals gewijzigd door de wet van 15 september 2006, mag verlengd worden tot de duur van de beroepskaart + 3 maanden nl. tot 23/09/2024.*

*De A-kaart waarvan hij/zij houder is moet verplicht de vermelding met betrekking tot de "toegang tot de arbeidsmarkt: neen" dragen.*

*Voorwaarde(n) voor de verdere verlenging :*

- Geldige beroepskaart ( zonder de vermelding ondergeschikt )*
- Betaling van sociale lasten en van BTW (indien nodig)*
- Bewijs van de beroepsactiviteit als bestuurder of actieve vennoot*

*Het gedrag van de betrokkene mag de openbare orde of nationale veiligheid niet schaden en de vreemdeling mag op geen enkel ogenblik ten laste vallen van de Belgische staat"*

1.8. Op 5 september 2024 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in tot verlenging. De verzoekende partij legt een beroepskaart voor vreemdelingen voor, geldig van 24 juni 2024 tot 23 juni 2026, met de vermelding "De geldigheid van deze kaart is ondergeschikt aan het behoud of de verlenging van het verblijf volgens de voorwaarden gesteld door Dienst Vreemdelingenzaken."

1.9. Op 15 oktober 2024 wordt een schrijven opgesteld door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie waarin staat:

*"Gelieve betrokkene uit te nodigen om de volgende document(en) voor te leggen :*

- Een GELDIGE beroepskaart ( werd reeds vermeld bij de instructies van 2022 – dus zonder de vermelding ondergeschikt )".*

1.10. Op 16 december 2024 wordt door het loket migratie van de stad Antwerpen opnieuw de beroepskaart voor vreemdelingen geldig tot 23 juni 2026 overgemaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

1.11. Op 16 december 2024 wordt een schrijven opgesteld door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie waarin staat:

*"Gelieve betrokkene uit te nodigen om de volgende document(en) voor te leggen :*

- In mijn instructies van 15/10/2024 vroeg ik een geldige beroepskaart ( reeds vermeld bij de instructies van 2022 ) maar ik ontvang dezelfde beroepskaart. Ik heb een GELDIGE beroepskaart nodig zonder de vermelding ONDERGESCHIKT."*

1.12. Op 24 januari 2025 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het wijzigen van een beroepskaart.

1.13. Op 4 maart 2025 stuurt het loket migratie van de stad Antwerpen een e-mail aan de Dienst Vreemdelingenzaken.

*“Wij hebben aan betrokkene laten weten dat de beroepskaart het woord 'ondergeschikt' niet mag bevatten. Hij stuurt ons opnieuw dezelfde beroepskaart met ook zijn beroepskaart uit het verleden, dat beide beroepskaarten het woorden 'ondergeschikt' bevatten. In bijlage voeg ik ook de mail toe met de uitleg van betrokkene.”*

1.14. Op 17 maart 2025 neemt de Dienst Economische Migratie een weigeringsbeslissing inzake de aanvraag vermeld in punt 1.12. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Vlaamse Regering.

1.15. Op 31 juli 2025 vindt een e-mailconversatie plaats tussen de advocaat van de verzoekende partij en de Dienst Vreemdelingenzaken. De advocaat van de verzoekende partij stelt, in drie afzonderlijk e-mails:

*“Geachte,*

*Ik contacteer uw dienst met het verzoek om dringend advies over een dossier van één van mijn cliënten. De betrokkene betreft Dhr. C.K. (...), met rijksregisternummer (...), woonachtig te 2600 Berchem (...). Volgens ons begrip van zijn dossier beschikt betrokkene over een verblijfsstatus als gezinslid (echtgenoot) van zijn partner, Mevr. B.L.A. (...). Tesaamen hebben zij een zoontje. Hierbij de gegevens van referentiepersoon en het zoontje.*

*B.L.A. (...)*

*(...)*

*CATO A.L. (...)*

*DOB: 29/05/2024*

*Rijksregisternummer: (...)*

*Betrokkene beschikt momenteel over een BIJLAGE 15 geldig tot en met 04/09/2025, doch wij wensen te begrijpen of uw dienst een verzoek heeft ontvangen tot hernieuwing van de verblijfskaart. Zo niet, kan u aub per kerende zeer dringend confirmeren welke documenten u nog behoeft om over te gaan om de hernieuwing van de vergunning te valideren?*

*Wij danken u van harte bij voorbaat voor uw reactie.”*

En:

*“Geachte,*

*Wij wensen uw dringende feedback te bekomen in het kader van een dossier dat werd voorgelegd door één van onze klanten.*

*Dit dossier staat op naam van Dhr. C.K. (...), met rijksregisternummer (...),*

*De betrokkene kreeg in juni 2024 een nieuwe beroepskaart met geldigheid tot en met 23/06/2026, doch kon tot op heden nog geen nieuwe verblijfskaart bekomen.*

*Na contact name met de dienst GH werd ik doorverwezen naar uw dienst aangezien men bevestigt dat betrokkene reeds sinds 2021 over een verblijfsstatus beschikt op basis van de beroepskaart.*

*Het is voor mij niet geheel duidelijk waar het oponthoud in dit dossier juist zit, en tracht aldus zo spoedig mogelijk het juiste inzicht te bekomen zodat wij onze klant op gepaste wijze kunnen adviseren en ondersteunen.*

*Alvast bedankt voor uw snelle reactie.”*

En:

*“Beste Mr. D. (...),*

*Ik wens onderstaande communicatie eveneens aan uw rechtstreeks aandacht voor te leggen.*

*Wij werden zeer recent mee betrokken op dit dossier ingevolge een onduidelijke ontwikkeling op het niveau van de hernieuwing van de beroepskaart. Echter, de betrokkene blijkt een beroepskaart te hebben bekomen in juni 2024, voor de periode tot juni 2026.*

*Op basis van deze beroepskaart zou het mijns inziens mogelijk moeten zijn om de hernieuwing van de verblijfskaart te vragen, echter dit is tot op heden nog niet kunnen gebeuren en het is niet helder welk probleem hieraan ten grondslag.*

*Ik verneem graag of u mij hierover verder kan adviseren?*

*Alvast bedankt bij voorbaat.”*

De Dienst Vreemdelingenzaken antwoordt:

*“Geachte,*

*Onze dienst heeft meermaals verzocht om een beroepskaart voor te leggen die ‘recht op verblijf’ opent (lees: níét ondergeschikt).*

*Echter, tot op heden hebben wij géén dergelijke beroepskaart mogen ontvangen waardoor er nog géén hernieuwing van het verblijfsrecht kon worden toegestaan.*

*Indien géén dergelijke beroepskaart kan worden voorgelegd, zal ik mijn genoodzaakt zien om de aanvraag van betrokkene te weigeren.*

*In de hoop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.*

*Met vriendelijke groeten,”*

1.16. Op 8 augustus 2025 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie een beslissing tot weigering verlenging tijdelijk verblijf. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Het tijdelijk verblijf van betrokkene, geldig tot 23/09/2024 waarvan betrokkene houder is in toepassing van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15/12/1980 (Vw) betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, kan niet verder verlengd worden.*

*REDEN:*

*Betrokkene verbleef sinds 2020 in België op basis van een machtiging tot verblijf van meer dan 90 dagen in toepassing van art. 10bis van de wet van 15/12/1980, omwille van gezinshereniging met zijn echtgenote.*

*Betrokkene werd op 11/08/2021 door de gemachtigde van de minister voor de eerste keer gemachtigd (statuutswijziging) tot een verblijf in het Rijk van méér dan 90 dagen in toepassing van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15/12/1980, in de verblijfshoedanigheid van ‘zelfstandige’ op voorlegging van een beroepskaart afgeleverd door de bevoegde regionale overheid (Brussels Hoofdstedelijk Gewest).*

*Op basis van deze verblijfsmachtiging werd betrokkene door het gemeentebestuur in het bezit gesteld van een Akaart geldig tot 23/09/2022.*

*Deze verblijfsmachtiging werd echter foutief toegekend door de gemachtigde van de minister op basis van de door betrokkene voorgelegde beroepskaart, gelet op het feit dat uit een nazicht van het dossier bleek dat deze beroepskaart door het bevoegde gewest ‘ondergeschikt’ was gemaakt aan het behoud van zijn (op ogenblik toekenning beroepskaart) verblijfsrecht, nl. verblijfsrecht in toepassing van art. 10bis Vw, waardoor deze beroepskaart géén ‘recht op verblijf’ opende op basis waarvan een dergelijke ‘statuutswijziging’ naar de verblijfshoedanigheid van ‘zelfstandige’ kon worden uitgevoerd.*

*Deze fout werd door de gemachtigde van de minister reeds in 2022 vastgesteld bij de behandeling van zijn eerste aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsrecht (als ‘zelfstandige), waarbij betrokkene een nieuwe (maar opnieuw ‘ondergeschikte’) beroepskaart (afgeleverd door het Vlaams Gewest) had voorgelegd bij het indienen van zijn verblijfsaanvraag.*

*Gelet op de initiële fout in hoofde van de gemachtigde van de minister werd, ten uitzonderlijke titel én als gunstmaatregel, het verblijfsrecht van betrokkene op basis van deze ‘ondergeschikte’ beroepskaart op 17/08/2022 verlengd door de gemachtigde van de minister. Op basis van deze verlengde verblijfsmachtiging werd betrokkene door het gemeentebestuur in het bezit gesteld van een A-kaart geldig tot 23/09/2024.*

*Echter, in deze beslissing van de gemachtigde van de minister dd. 17/08/2022 tot verlenging van het verblijfsrecht van betrokkene, werd wél uitdrukkelijk opgenomen bij de ‘voorwaarden voor de verdere verlenging’ dat betrokkene bij de eerste volgende aanvraag tot verlenging van het verblijfsrecht een “Geldige beroepskaart ( zonder de vermelding ondergeschikt )” diende voor te leggen. Deze beslissing werd ook op 16/09/2022 aan betrokkene betekend, en aldus kan er mét zekerheid gesteld worden dat betrokkene kennis had genomen van deze specifieke voorwaarde voor verdere verlenging.*

*Bij de indiening van onderhavige aanvraag dd. 05/09/2024 tot verlenging van het verblijfsrecht via het gemeentebestuur, bevatt het aanvraagdossier van betrokkene een nieuwe beroepskaart, maar weerom betrof dit een ‘ondergeschikte’ beroepskaart (afgeleverd door het Vlaams Gewest) die géén recht op verblijf opende, en aldus níet voldeed aan de uitdrukkelijk bepaalde voorwaarde tot verlenging van het verblijfsrecht.*

*Betrokkene werd tijdens de behandeling van onderhavige aanvraag op 15/10/2024 én op 16/12/2024 door de gemachtigde van de minister uitgenodigd om alsnog het aanvraag aan te vallen met een ‘niet-ondergeschikte’ beroepskaart die het ‘recht op verblijf’ zou openen, om te voldoen aan de ‘voorwaarden voor de verdere verlenging’ vermeld in de positieve beslissing dd. 17/08/2022. Er kon in reactie op deze verzoeken door betrokkene telkenmale énkél een ‘ondergeschikte’ beroepskaart worden voorgelegd, maar géén beroepskaart die een ‘recht op verblijf’ opent.*

*Bijkomend mocht de gemachtigde van de minister in de dagen direct voorafgaand aan deze beslissing rechtstreeks communicatie hebben met de advocaat van betrokkene, en op basis van deze communicatie dient te worden vastgesteld dat betrokkene weliswaar een aanvraag voor een ‘niet-ondergeschikte’ beroepskaart had ingediend bij het bevoegde gewest, maar wél pas in januari 2025 (aldus na de herhaaldelijke uitdrukkelijke verzoeken van de gemachtigde van de minister i.h.k.v. van onderhavige aanvraag), en dat deze aanvraag door de bevoegde regionale overheid was geweigerd.*

*De gemachtigde van de minister werd in kennis gesteld van het voornemen van betrokkene om beroep in te dienen tegen deze weigeringsbeslissing van het bevoegde gewest, maar gelet op het feit dat zowel de regionale regelgeving zelf (art. 15 BVR 17/12/2021) een dergelijke beroepsprocedure níet schorsend maakt, alsook het feit dat de Vreemdelingenwet geen enkele verplichting bevat in hoofde van de gemachtigde van de minister om enige vorm van (voorlopig) verblijf toe te kennen m.h.o.o. op het afwachten van het resultaat van deze beroepsprocedure vanuit België, vormt dit voornemen van betrokkene geen enkele belemmering voor onderhavige beslissing tot weigering van verlenging van het tijdelijk verblijf van betrokkene.*

*Op basis van deze elementen kan worden vastgesteld dat betrokkene niét voldoet aan de gestelde voorwaarden voor de verlenging van zijn verblijfsrecht. Betrokkene heeft meerdere jaren de kans gehad om zich hieromtrent in regel te stellen, maar aldus dient te worden vastgesteld dat dit tot op heden nog altijd niét gebeurd is.*

*Bijgevolg kan het tijdelijk verblijf van betrokkene niét verlengd worden, en wordt deze aanvraag geweigerd.*

*Ik zou u willen vragen in voorkomend geval over te gaan tot de afvoering wegens verlies van verblijfsrecht overeenkomstig artikel 12, 5° van het koninklijk besluit van 16 juli 1992, op einddatum A- kaart + 1 dag, nl. 24/09/2024.”*

1.17. Op 1 december 2025 verklaart de Vlaamse Minister van Werk, Onderwijs, Justitie en Handhaving, het beroep vermeld in punt 1.14. gegrond en beslist zij de gevraagde beroepskaart toe te kennen voor één jaar onder voorwaarden.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 9, 10 en 13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids-, rechtszekerheids-, vertrouwens-, redelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel. Uit de bespreking van het enig middel blijkt dat de verzoekende partij ook het hoorrecht geschonden acht.

Na enkele theoretische beschouwingen bij bepaalde door haar geschonden geachte bepalingen en beginselen, licht de verzoekende partij haar enig middel onder meer toe als volgt:

*“Verzoeker verwijst expliciet naar artikel 8 EVRM.*

*De bestreden beslissing verwijst op geen enkele manier naar het gezinsleven van verzoeker, hoewel dit duidelijk blijkt uit het administratief dossier.*

*Verzoeker vormt een hecht gezin met zijn echtgenote B.L.A. (...), RRN (...) en hun minderjarig zontje, C.A.L. (...).*

*De echtgenote van verzoeker is eveneens opnieuw in verwachting van hun tweede kindje.*

*Ook bij het niet verlengen van een verblijfstitel dient een belangenafweging plaats te vinden overeenkomstig artikel 8.2 van het EVRM.*

*De enkele overweging dat geen bevel om het grondgebied te verlaten werd afgegeven, kan niet worden beschouwd als een afdoende belangenafweging in dit opzicht. De nietverlenging van verzoekers A-kaart heeft immers tot gevolg dat verzoeker terechtkomt in een situatie, zoals bedoeld in artikel 7, eerste lid, 1°, van verblijfswet.*

*Artikel 7 voorziet dat in dit geval in beginsel een bevel om het grondgebied te verlaten moet worden afgegeven. Verzoeker heeft, bij gebreke aan een geldige verblijfstitel, aldus geen enkele zekerheid dat op een later tijdstip hem niet alsnog een bevel om het grondgebied te verlaten zal worden afgegeven. Dit motief is dan ook niet pertinent in het licht van artikel 8 van het EVRM.*

*Verzoeker verwijst in dit opzicht naar twee gelijkaardige arresten van uw Raad (RvV nr. 252 727 van 14 april 2021 en RvV nr. 232 857 van 20 februari 2020) waarbij in dezelfde zin geoordeeld werd.*

*Verwerende partij motiveert niet over het gezinsleven, maakt geen fair-balance toetst en schendt op die manier artikel 8 EVRM in samenhang met de motiveringsplicht.*

*De beslissing dient te worden vernietigd.”*

De verzoekende partij betoogt aldus dat de bestreden beslissing op geen enkele manier verwijst naar haar gezinsleven met haar echtgenote en hun minderjarig zontje, dat blijkt uit het administratief dossier, waarbij zij erop duidt dat ook bij het niet verlengen van een verblijfstitel een belangenafweging dient plaats te vinden in het licht van artikel 8.2 van het EVRM.

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen

komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.3. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

*“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.  
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”*

2.4. Wanneer een risico van schending van het respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven wordt aangevoerd, kijkt de Raad in de eerste plaats na of er een privé- en/of familie- en gezinsleven bestaat in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of hierop een inbreuk werd gepleegd door de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (zie Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) 13 februari 2001, nr. 47160/99, Ezzoudhi v. Frankrijk, § 25; EHRM 31 oktober 2002, nr. 37295/97, Yildiz v. Oostenrijk, § 34; EHRM 15 juli 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, § 21).

Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven' niet. Het betreft een autonoom begrip dat onafhankelijk van het nationale recht moet worden geïnterpreteerd.

Wat het bestaan van een familie- en gezinsleven betreft, moet vooreerst worden nagegaan of er sprake is van een familie of een gezin. Vervolgens moet blijken dat in de feiten de persoonlijke band tussen deze familie- of gezinsleden voldoende hecht is (zie EHRM 12 juli 2001, nr. 25702/94, K. en T. v. Finland, § 150).

De beoordeling of er sprake kan zijn van een familie- en gezinsleven is dan ook een feitenkwestie.

De verzoekende partij verwijst naar haar gezinsleven met haar partner en kind.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij het verblijfsrecht initieel, in 2019 via een visum type D en in 2020 door middel van een A-kaart, bekwam op grond van gezinshereniging met haar echtgenote. Dit verblijfsrecht werd niet beëindigd om redenen die verband houden met de voorwaarden van voormeld verblijfsrecht doch was het verblijfsrecht van de verzoekende partij onderhevig aan een statuutwijziging en heeft zij sinds 19 augustus 2021 een verblijf als zelfstandige in hoofdberoep. Het betreft een tijdelijke verblijfstitel bekomen op grond van artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Op 31 juli 2025 meldt de advocaat van de verzoekende partij aan de verwerende partij *“Volgens ons begrip van zijn dossier beschikt betrokkene over een verblijfsstatus als gezinslid (echtgenoot) van zijn partner, Mevr. B.L.A. (...). Tensamen hebben zij een zootje. Hierbij de gegevens van referentiepersoon en het zootje.”*

Er blijkt dan ook dat melding wordt gemaakt door de advocaat van de verzoekende partij van het bestaan van de gezinscel met haar echtgenote en intussen ook een zoon. De verwerende partij was aldus op de hoogte van het bestaan van een gezinsleven op het Belgische grondgebied.

Het gezinsleven wordt in de verweernota niet betwist.

De verzoekende partij kan gevolgd worden dat de bestreden beslissing op geen enkele manier verwijst naar haar gezinsleven met haar echtgenote en hun minderjarig zootje.

2.5. In haar nota met opmerkingen ontkent de verwerende partij dit niet. Zij repliceert als volgt op de kritiek van de verzoekende partij:

*“Ten tweede verwijst verzoeker naar zijn gezinsleven en voert hij de schending van artikel 8 EVRM.*

*Artikel 8 van het EVRM luidt als volgt: “(...).”*

*Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, § 83), en anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210.029), is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan zij kennis heeft of zou moeten hebben.*

*Uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat bij de belangenafweging in het kader van het door artikel 8 van het EVRM beschermde recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven een 'fair balance' moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds. Daarbij moeten alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.*

*De Raad oefent slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat hij na of de gemachtigde alle relevante feiten en omstandigheden in zijn belangenafweging heeft betrokken.*

*Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. Bijgevolg kan de Raad niet zelf de belangenafweging doorvoeren maar gaat hij na of het bestuur niet op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot de bestreden beslissing is gekomen (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900).*

*Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en gezinsleven, dat beschermingswaardig is onder artikel 8 van het EVRM. Dit privé- en gezinsleven dient te bestaan op het moment van de bestreden beslissing.*

*De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoekende partij een beschermingswaardig privé- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Artikel 8 van het EVRM definieert het begrip 'familie- en gezinsleven', noch het begrip 'privéleven'. Beide*

*begrippen zijn autonome begrippen, die onafhankelijk van het nationale recht dienen te worden geïnterpreteerd. De beoordeling of er al dan niet sprake is van een familie- of gezinsleven is in wezen een feitenkwestie die afhankelijk is van de aanwezigheid van effectief beleefde hechte persoonlijke banden (EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150; EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 93). Het EHRM benadrukt dat het begrip 'privéleven' een ruime term is en dat het mogelijk, noch noodzakelijk is om er een exhaustieve definitie van te geven (EHRM 16 december 1992, Niemietz/Duitsland, § 29; EHRM 27 augustus 2015, Parrillo/Italië (GK), § 153). De beoordeling of er sprake kan zijn van een privéleven, is eveneens een feitenkwestie.*

*De aanvraag tot verlenging is inderdaad geweigerd maar de weigeringsbeslissing bevat geen bevel om het grondgebied te verlaten, waardoor het ingeroepen gezinsleven niet in het gedrang komt.*

*Indien verzoeker in functie van zijn echtgenote zijn verblijf wenst te regulariseren, moet hij hiervoor de geijkte procedure volgen (artikel 10bis van de Vreemdelingenwet), hetgeen hij reeds in 2021 heeft gedaan waarbij de gemachtigde hem ook effectief het verblijfsrecht had toegekend."*

2.6. De verwerende partij lijkt voor te houden dat een schending van artikel 8 van het EVRM *in casu* niet kan weerhouden worden daar "de weigeringsbeslissing (...) geen bevel om het grondgebied te verlaten (bevat), waardoor het ingeroepen gezinsleven niet in het gedrang komt". De verwerende partij meent aldus dat er geen sprake is van een inmenging in het gezinsleven, waardoor alsdan geen sprake kan zijn van een schending van artikel 8 van het EVRM.

De Raad wijst er vooreerst op dat ook wanneer een beslissing niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel, deze beslissing een schending kan inhouden van het recht op privé- en gezinsleven uit artikel 8 van het EVRM. Zo blijkt uit de rechtspraak van het EHRM dat niet alleen de verwijdering van een vreemdeling, maar ook de toegang tot het grondgebied en de weigering om aan een vreemdeling, die reeds op het grondgebied van de verdragsstaat verblijft, een verblijfsvergunning af te leveren én zelfs de vraag of er een positieve verplichting bestaat om aan een vreemdeling een verblijfsvergunning af te leveren, door het Hof werden onderzocht in het licht van artikel 8 van het EVRM (zie ECHR, Guide on the case-law of the European Convention on Human Rights – Immigration, 31 augustus 2020 update, p. 23-24, [https://echr.coe.int/Documents/Guide\\_Immigration\\_ENG.pdf](https://echr.coe.int/Documents/Guide_Immigration_ENG.pdf)). De grenzen tussen de positieve en de negatieve verplichtingen onder artikel 8 van het EVRM kunnen niet altijd duidelijk worden afgebakend. Het komt er wel telkens op neer dat een 'fair balance'-toets dient te worden doorgevoerd, waarbij wordt nagegaan of de verdragsstaat een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de concurrerende belangen van het individu enerzijds, en de samenleving anderzijds (EHRM 26 april 2018, Hoti t. Kroatië, §122; EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse t. Nederland, §106). Staten beschikken bij deze belangenafweging over een zekere beoordelingsmarge.

Bij een beslissing tot beëindiging van het verblijf moet een belangenafweging plaatsvinden in het licht van artikel 8 van het EVRM (cf. EHRM 11 juni 2013, nr. 52166/09, Hasanbasic v. Zwitserland, § 49; EHRM 25 maart 2014, nr. 2607/08, Palanci v. Zwitserland, § 53; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10, K.M. v. Zwitserland, § 47; EHRM 10 januari 2017, nr. 55470/10, Salija/Zwitserland, § 36).

Het staat vast dat in een beslissing die niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel maar die wel een beëindiging vormt van een verblijf van een vreemdeling, *quod in casu*, een deugdelijke afweging in het licht van artikel 8 van het EVRM dient plaats te vinden.

Hoewel artikel 8 van het EVRM geen uitdrukkelijk procedurele waarborgen bevat, stelt het EHRM dat de besluitvormingsprocedure, die leidt tot maatregelen die een inmenging uitmaken op het privé- en gezinsleven, billijk moet verlopen en op passende wijze rekening moet houden met de belangen die door artikel 8 van het EVRM worden gevrijwaard. Deze procedurele vuistregel is volgens het EHRM tevens van toepassing op situaties waar sprake is van een weigering van voortgezet verblijf (EHRM 11 juli 2000, Ciliz t. Nederland, §66).

2.7. Artikel 8 van het EVRM doet geen afbreuk aan de discretionaire bevoegdheid van de gemachtigde van de Minister om een migratiebeleid te voeren en hierbij te streven naar de vrijwaring van de belangen van de samenleving door onder meer de openbare orde, en in het bijzonder het recht om het verblijf van niet-onderdanen te controleren, te handhaven. Daarom kan de (verlenging van de) verblijfsmachtiging van vreemdelingen afhankelijk worden gemaakt van het naleven van bepaalde voorwaarden.

De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij initieel het verblijfsrecht bekam op grond van gezinshereniging met haar echtgenote, dat dit verblijf niet werd beëindigd of ingetrokken omwille van het niet langer voldaan zijn aan de voorwaarden doch omwille van het aanvragen van een statuutwijziging naar een verblijf als zelfstandige in hoofdberoep, dat de verzoekende partij ondertussen al meer dan vijf jaar, steeds legaal, op het Belgische grondgebied verblijft samen met haar echtgenote en intussen ook met hun minderjarig kind, alsook dat zij steeds beschikte over een beroepskaart en zij al die tijd of voor het overgrote deel van de tijd werkte.

In deze omstandigheden, waar er sprake lijkt te zijn van een beschermingswaardig privé- en gezinsleven, mag van de gemachtigde van de Minister worden verwacht dat hij bij het nemen van een beslissing, waarbij de verlenging van een tijdelijk verblijf wordt geweigerd, een billijke afweging maakt tussen voornoemde belangen van de samenleving en de individuele belangen van de verzoekende partij.

Het feit dat de verzoekende partij, indien zij haar verblijf wenst te regulariseren in functie van haar echtgenote, de geijkte procedure kan volgen, doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

2.8. Noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier blijkt een afweging in het licht van artikel 8 van het EVRM waarin de individuele belangen van de verzoekende partij werden betrokken.

2.9. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel *iuncto* artikel 8 van het EVRM wordt aannemelijk gemaakt.

2.10. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Nu de eventuele gegrondheid van de overige middelonderdelen niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden, bestaat geen noodzaak tot verdere bespreking hiervan.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

### 4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 8 augustus 2025 tot weigering verlenging tijdelijk verblijf wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 251 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER